

Man har ønsket denne Sag udsat, og her maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, som talte om, at der var et Flertal for Folkeafstemning her i Salen, at han er ganske uberettiget til at drage den Slutning af de Udtalelser, der faldt i Gaar fra konservativ Side, og jeg kan sige, at han ikke blot er uberettiget dertil, men det er mig bekendt, at det faktisk er saaledes, at de Medlemmer, der paa særlig Maaade motiverede deres Afstemning mod en af de foreslaaede Dagsordener, ikke er Tilhængere af Folkeafstemning. Der har, som sagt, været Tale om en Udsættelse af Sagen. Herimod rejser sig straks det Argument, at det politisk set vil være meget vanskeligt. For mig personlig er dette Argument ikke afgørende, for mig staaer Hensynet til den Sag, det her drejer sig om, over Hensynet til politisk Vanskelighed, men for at tilsidesætte det politiske Hensyn maatte der være en Udsigt til at opnaa noget virkeligt for den Sag, det drejer sig om. Efter en nøgtern Overvejelse af Chancerne er jeg kommet til den Overbevisning, at Udsigten til gennem en Udsættelse at gavne denne Sag er ganske overordentlig ringe. Som et Argument for Udsættelsen henviser man fra visse Sider til Usikkerheden i de politiske Forhold i Europa, og det er jo ganske sikkert, at denne Usikkerhed er meget betydelig, derom er der jo ingen Uenighed; men det, som savnes i hele denne Argumentrække, er et Bevis for, at denne Usikkerhed i en nær Fremtid kan ventes ophævet. Det er rigtigt, at man i 1918 fra forskellige Sider har fremsat Udtalelser, som gik ud paa, at man vilde afvente en Klaring af Forholdene, men det er dog vel berettiget at sige nu, efter at man fire Aar senere ser ikke en Klaring, men snarere en Forøgelse af Usikkerheden, at vi kan ikke blive ved med at vente paa den. Og saaledes ser man paa det ude omkring i Verden, der er en Række af Stater, som kommer os nær i Størrelse, der i disse Aar har gennemført Militærlove med større eller mindre Reduktion. Der er i Situationen sket den afgørende Ændring, at det, der var Motivet for Ordningen af 1909 med den stærke Samling af Forsvarskræfterne paa Sjælland, er bortfaldet, og det kan ikke ventes at komme igen i en nær Fremtid. Det er derfor naturligt nu at gaa til det, jeg i Gaar betegnede som en Afspænding af den landmilitære Ordning. For de Folk, som ud fra Usikkerheden ønsker en Udsættelse, maa der rejse sig det Spørgsmaal:

Er da Ordningen af 1909 bedre egnet til at imødegaa Situationen, saaledes som den er, end den, som nu ønskes indført? Dette har jeg ikke fra nogen Side hørt paastaet, endsiige forsøgt bevist, og jeg gentager her: Vi foregriber intet ved denne Ordning, det vil være muligt nu at høste Erfaringer, det vil staa frit at tage Hensyn til disse Erfaringer.

Man har fra visse Sider gjort sig til Talsmand for en midlertidig Ordning, og derom sagde jeg i Gaar og skal ganske kort gentage, at jeg har henvendt mig til sagskyndige og bedt, om de kunde skitsere Forslag til en midlertidig Ordning, der afhjalp visse Mangler ved Ordningen af 1909 og imødekom nogle af de Ønsker, som imødekommes ved dette Forslag, men jeg har alle Vegne faaet det Svar, at naar man begyndte at pille ved denne Ordning, saa endte man konsekvent i en Reorganisation, saaledes som det er foreslaaet nu. Og nu er det desværre muligt for det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen og flere andre at oplæse en Række Udtalelser — senest er der her oplæst en, der har staaet i Officersbladet. Jeg tror, at disse Udtalelser mere er Vidnesbyrd om en ærlig Villie til at gavne Sagen end om Forstaaelse af, hvorledes Sagen gavnes, og jeg føler mig overbevist om, at de Folk, der har skrevet de Ting, dog maa føle et vist Ubehag ved at se, at de her har forsynet deres bitreste Modstandere med Vaaben, som vendes mod dem, der er deres ærligste Venner.

Vi ser her overfor dette Forslag en sammenløben — ja, det er maaske ikke noget parlamentarisk Udtryk, og jeg skal saa undlade at bruge det —, en forenet Opposition. Forrest det ærede Medlem Hr. Holstein, som jeg skal vise det Hensyn at forbigaa i Tavshed. Dernæst Erhvervs-partiet, der taktfast marcherer frem under Fanen: Vi vil intet ondt, vi ønsker intet Regeringsskifte, men vi stemmer ganske vist atter og atter mod denne Regering. Der var et æret Medlem af dette Ting, der en Gang talte om — det var under Behandlingen af Ægteskabsloven —, at det kunde være ønskeligt at faa en Lov, der beskyttede unge Mænd mod erfarne Kvinder. Det kunde ogsaa være ønskeligt at have en Lov, der beskyttede unge Politikere mod erfarne politiske Kokotter. Men den Slags Ting lader sig nu en Gang ikke gennemføre. Derefter kommer det radikale Parti anført af det ærede Medlem Hr. P. Munch, iført Spaamandens Talar og Augurens Smil, bærende de hellige Kar, hvori